

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kia dóhivatal veszi től

Komédia.

Pécs, 1896. június hó 20.

Az 1874-ik évi választási törvény Tisza Kálmán igazán a saját képére és hasonlatosságára teremtette; Macchiavelli — ha akkor még élt volna — bizonyára meleg hangú üdvözlő sürgönyt küldött volna neki érte.

Ez a törvény tette lehetővé egy politikai pártnak örökös uralmát, a parlament színvonalának lesüllyesztését arra a fokra, a melynek a látása undort kelt minden jobbérzésű emberben, a ki csak némileg is a szinfalak mögé tekinthet. Hiu stréberség, haszonlesés, góg és pöffeszkedés egyrészt, kétrét görnyedő talpnyalás egy kis baksisért másrészt: ez a képe manapság a parlamentnek, mindez azonban bevonva a körültekintő vagy lelkes hazafiság, az ország javáért való gondoskodás hazug mázával, hogy a buta választóknak eszükbe ne jusson szétugrasztani az egész tisztelt gyülekezetet.

De hát arra való a Tisza Kálmán remeke, hogy a választók ezt ne tehesék; csak látszatja legyen a népképviselőknek, a valóságban pedig oligarchia uralkodjék az országban, a melynek tagjai mint kizárólagos örökségükön osztozhassanak a hatalomban és dicsőségben, zsiros állásokban és koncessziókban.

Ott van mutatóba a választási tör-

vényben egy egész fejezet a választási visszaélések megbüntetéséről, sőt a 89. §. még azt is kimondja, hogy a választások érvénye felett a kuria ítél: ez a szemfényvesztő máz a naiv lelkek megtévesztésére; a valóság pedig a képviselői mandátumoknak leghallatlanabb visszaélések alkalmazása mellett való kierőszakolása s az ilyen választások felett az atyafiságos pártbiróság ítélkezése.

Hiszen ha 1874-ben komolyan akarták volna a kuriai biráskodást s nemcsak a választó közönség szemét akarták volna vele kiszurni, hát egy fáradsággal megcsinálhatták volna a kuriai biráskodás anyagi és alaki szabályait is egy pár paragrafusban ugyanabban a törvényben, amint szabályozták a kuria eljárását a választói névjegyzékek elleni reklamációk feletti biráskodásra vonatkozólag.

Nem kellett volna ide egyéb, mint annak kimondása, hogy az oly választás, a melynél a megválasztott képviselő a törvény VII-ik fejezetében felsorolt visszaélések folytán nyerte el a többséget, megsemmisítendő, a kuria pedig ezt a saját kebeléből kiküldendő vizsgáló biztos által konstataltatja és rendes hetes tanácsban ítél.

De hát ezse ágában sem volt az akkori többségnek a választások feletti biráskodást kiadni a kezéből, hiszen a valódi népakarat meghamisítása képezte

mindig egyedüli erősségét annak a pártnak, oly bíróságra volt tehát szükség, a mely a hamisításnak legdurvább eseteire is megadja a szentesítést, hogy a választóknak elmenjen a kedvük legszentebb politikai joguk elkobzása miatt panaszt emelni.

A Tisza-féle választási törvény meghozatala óta szerencsésen lepergett huszonkét esztendő s a választások felett még mindig az a párt ítél, a melynek érdekében a legtöbb választási visszaélés történik. Ez idő alatt — ismét csak a látszat kedvéért — két ízben is nyújtott be a kormány törvényjavaslatot a kuriai biráskodás életbeléptetéséről; mind a kettőt leszavazta az a kormánypárt, a mely minden más esetben vakon szavazta meg a kormány bármilyen javaslatát.

Most harmadizben került tárgyalás alá ez a kérdés s most már nem merték folytatni a régi játékot, megsavasták általánosságban is, részleteiben is a javaslatot, pedig hátfelcsúszthatták volna most is, hiszen a kösmondás is azt tartja, hogy három az igazság.

De ezt nem tették; nem mintha most már komolyan gondolnának ennek a törvénynek a végrehajtására, hanem mert eszeltek ki még furfangosabb szemfényvesztést. Bánffy meg akarja mutatni, hogy ő még a Tisza Kálmánnal is nagyobb róka.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ennek a hétnek ha röviden, pár sorba foglalva kellene megírnom a történetét, könnyen végezhethék vele. Ime:

Fogantatott a budapesti polgári lövészek kétszázéves jubileumi ünnepségén, céllövészet közben; világra jött a nemzetközi sajtókongresszus pohárcsengése mellett; élt hat hosszú napot kereskedők tanácskozása és még vagy öt kongresszus szóbeszédeitől üldöztetve; hirtelen betegségbe esett a budai gőssiklón őt is ért baleset folytán; meghalt a fumei diákoknak Pécsre érkezésekor s eltemettetett a pécsi jótékony nőegylet dedója négy és öt éves honpolgárai és honleányainak millenniumi junálisán!

Igen ám, csak hogy nem lehet. Itt áll a hátam megett a szedőgyerek és cicerói hangon deklamálja:

— Kérem a tárcát. Legalább hatlábra tessék írni, mert ma sok fér a lapba.

És a szedőgyerek nagy hatalom. A szedőgyerek szavának engedelmessékedni kell, mert különben — elkésik a lap. Én csak azt csodálom, hogy Dante Alghieri hogy felejthette ki a „Pokol“-ból azt a jelenetet,

a mint a pennaforogató ember háta megett ott áll a — szedőgyerek: hiszen e nélkül nem teljes a pokol. De ha már Dante kifejtette is, legalább Molnár és Drill urak belevehették volna a Pokol-körképbe. Hanem hát mivel ezek sem tették, a világ nem is tudja, hogy milyen pokoli kin az, mikor a szedőgyerek megjelenik az ember háta megett s kéziratos kór; s nemcsak kór; hanem meg is mondja, hogy mennyi legyen.

A szedőgyerek előtt terra inkognita az — uborkaszazon, a miben már nyakig vagyunk. A szedőgyerek csak tárcát, még pedig hatlábas tárcát kér s mert én vagyok az a szerencsétlen, a kitől kéri, hát adnom kell neki hatlábas tárcát. Hatlábas tárcát a hétről, a miről pedig terem' ucsce, nem tudok többet, mint a mit fentebb tizenkét sorban elmondtam.

Ha már itt is van az uborkaszazon, mért nem hozott magával cápát, vagy egy kiérdemült tengeri kigyót, a miről írnom lehetne. Holmi főkapitányi fiaskóból született tengerikigyó-história történt ugyan e héten, de azt már egyszer feltalálta Sebt-Ben kollegám a nagy közönségnek. Erről tehát nekem nem lehet írnom, mert a bis repetita non placent: tartja a latin s tudtommal a tengeri kigyónak nincs az a tulajdonsága, mint a töltött káposztának, hogy — minél többször felmelegítik, annál jobban izlik.

Mert bizony, alig találni valamit e hét

történetében, a mit a krónikásnak felhasználni lehetne.

Csendesen, nyugodtan folynak a napok a jó vidéken: nincs semmi esemény, nincs semmi szenzáció s a vidék, ha csak teheti, felrándul Budapestre, hogy a millenniumi kiállításban gyönyörködjék. A vidéki invázió astán még a pesti postákat is fellelkesíti s megéneklük a jó vidéket olyan szép, szellemes, tréfás dalokban, mintha nem is lennének benne a komoly kongresszustartás nagy munkájában. Ezek közt a dalok közt találtam egy igen kedveset s ennek soraiban is négy sort olyan szellemeset, hogy meg nem állhatom, hogy ide ne igtassam. A szép vidéki lányokról szól es a kedves vere s szellemes négy sora es:

„Mi nézzük őket nagy gyönyörrel;

Szemük ragyog, az arcuk ég,

Karcsu bokájok kikilátzik, —

Óh istenem, a szép vidék!”

Nos, hát én nem keresem, hogy milyen költői forma e négy sorban az utolsó kettő: metaphora, metonymia, avagy . . . az irodalom tanárom tudná, hogy micsoda; de hogy gyönyörű, azt hiszem, minden — olvasónak elismeri.

Csak Pest, csak Pest a központja most mindennek. A király naponként meglátogatja — úgy szólván — a kiállítást és félő, hogy egyszer majd már nem is találják a lapok kiállítási tudósítói olyan kiállító céget, a

Ha a szabadelvű párt harmadszor is visszautasítja a kuriai bíráskodást, ez rossz vért szült volna s a ki egyszer már belekóstolt a népszerűségbe, az mégis csak ad valamit rá, ha nem is abból él.

Kitaláltak tehát a módját, hogyan lehet a javaslatot a párttal elfogadtatni úgy, hogy azért törvény mégse legyen belőle. Az eszmét ennek a módnak kifundálására az egyházpolitikai törvények tárgyalási viszonyosságai adták meg: tettek bele a javaslatba egyházpolitikai izü rendelkezést, a melyről biztosak lehetnek, hogy a főrendiház elfogadni nem fogja; visszakerül tehát az egész javaslat a képviselőházhoz, a mely addigra már fel lesz osztva, a komédiának tehát ezzel vége szakad; ha pedig a visszaküldött javaslat még együtt találná a képviselőházat, hát lehet a főrendiházi módosításokat — a la egyházpolitika — ismételten elvetni s a szerencsétlen javaslatot addig vándoroltatni ide-oda, míg csak a képviselőház mandátuma tart.

Ezzel aztán minden meg van nyerve; ki lehet állni az ország színe elé s verni a mellet, hogy mi életbe akartuk léptetni a kuriai bíráskodást, de hát az a vas-kalapos főrendiház utunkat állta; s ezzel meg van mentve a nimbus, a legközelebbi választások fölött pedig megint csak a párt fog itélni és nem a kuria s az új országgyűlés bátran napirendre térhet a törvényerőre nem emelkedett javaslat fölött; marad minden a régiben, mert ebben a javaslatban ugyanis annyira eltorzították a pártatlan kuriai bíráskodást, hogy abba az ellenzék sem valami nagyon szerelmes.

A polgárok választó jogának lábbal tiprása fölött pedig továbbra is azok lesznek a bírák, a kik maguk is ilyen jog-sértéseknek köszönhetik mandátumaikat.

melyről — jó pénzért — hűségeen elrefejálják, hogy a tulajdonost megszólitásával tüntette ki a király. A mi jó királyunk e héten különben nemcsak a legelső magyar emberként, de felső és magyarosítottként is szerepelt, Lajos Viktor főherceget Lajos Győzőnek szólítván, a mivel csak Telkes Simon névmagyarosító társaságának működéséhez adta meg legfelsőbb hozzájárulását.

A kiállítás vonzza Budapestre a sok-sok különféle kongresszus tagjait, a kik e héten eldarástották a székesfővárost, azzal a szándékkal, hogy ügyeikről tanácskozzanak s azzal a célzattal, hogy a millennárius Budapest gyönyöreit végig élvezzék.

A sok kongresszus között mi dominált volna más, mint a hírlapírók nemzetközi kongresszusa? Ez dominált bizony; s a kongresszus tagjai — szótmenve az egész világra otthonukba — hogy csak szépet és jót visznek haza a millennárius magyar nemzetről, az bizonyos. De hogy a budai gőzsiklót nem fogják dicsérni, az még bizonyosabb s hogy a „nincs többé álmatlanság“ recipéjét ekkép egészítik ki: „ha a magyar képviselőházba elmegy az ember“ ez a legbizonyosabb.

Mert bizony a budai gőzsikló akármikor máskor megcselekedhetne volna azt a felfordulást — éjjel 11 óra után, csak most nem; a gőzsikló gépésze is aludhatott volna más-

Hirek.

Pécs, 1896 június 20

Aratnak...

Aratnak, aratnak
Most az iskolákba;
Szellemi tornát tart
E hon ifjúsága,
Ki ország-világnak
Bemutatta nemrég,
Hogy erős a karja
S szíve fiatal még.

Most meg a szellemről
Teszen tanuságot...
S hogy a tudományban
Milyen fokra hágott,
Tudós professorok
Komolyan latolják.
Minkéntha intéznék
Egész ország dolgát.

És azt is intézik...
E hon ifjúsága:
Erős karja s lelke
Biztos tudománya,
Az, mi új ezerév
Hajnalhasadását
Fényessé teszi, hogy
Nem találni mását!

Legyen az ifjúság
Szellemi tornája
Szinte diadalmas;
S ha ezt is kiállja,
Ebből is babérral
A homiokán tér meg:
Legszébb öröme lesz
E nép ünnepének!

Mert, hajh, tudományra
Is szükségünk vagyunk:
Az ész sokszor tul tesz
Bármi erős karon.
De ha az ép testben
Lakozik ép lélek —
Mi karunkban kifog
Sikerül az észnek!

Lantos.

Napirend 1896. június 21-én és 22-én.

Naptár: vasárnap, jun. 21. — Róm. kath.: Alajos. — Prot.: Albán. — Görög-kel.: (június 9.) Ciril. — Zsidó: Tamus 10 — Nap két 3 óra 47 perckor; — nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két délután 3 óra 54 perckor; nyugszik éjjél után 21 perckor. — Hétfő, jun. 22. — Róm. kath.: Paulin. — Prot.: Paulin. Gör.-kel. (július 10.) Edit ud. — Zsidó: Tamus 11. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két délután 3 óra 18 perckor; nyugszik éjjél után 48 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 26 Celsius fok meleg; légnomás 754. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék derült idő várható.

Jótevény öngyűjtés ovodájának millenniumi ünnepélye d. e. 11 órakor és júniálisa d. u. 3 órakor az egyet helyiségében vasárnap.

Szabolcibányai polgári társaság júniálisa a Zsigmond-akna mellett vasárnap.

Évzáró vizsgálata a megyei árvaházban hétfőn d. e. 9 órakor.

Vizsgálatok a rendkívüli tantárgyakból a főgimnáziumban.

Vizsgálatok a belvárosi leányiskolákban.

— (A fumei diákok) a reggeli vónattal érkeztek Budapestről Pécsre. Kint az állomáson a helybeli felső kereskedelmi iskola tanári kara és ifjúsága Kondor Béla igazgató vezetése alatt, továbbá a pécsi tartózkodást rendező Schneider István népiiskolai igazgató várta őket a megérkezés után a vendégek a „Magyar Király“ és a „Nádor“ szállodába mentek, hol elszállásoltattak. Reggeli után misét hallgattak a székesegyházban, azután pedig a Zsolnay-gyárba vonultak ki s a gyár összes helyiségeit megismerlélvén, innen az új sörgyárba indultak. Hová délelőtt 10 órakor érkeztek meg. Itt friss sör és vil-lásreggeli várta őket, melynek elköltése után megnézték a kies fekvésű Abbáziát s azután visszajöttek a városba. Ma délután a Bányatelepre rándultak ki, holnap pedig a Littkepezsőgyárat nézik meg s d. u. a Tettyére tett kirándulással befejezik pécsi látogatásukat s este haza utaznak Fiuméba.

— (Ötéves találkozó.) A huszadik század legelső évében, 1901. július 15 én érdekes találkozó lesz Pécsen. A pécsi köz-ségi polgári leányiskola azon növendékei ugyanis, kik az iskola negyedik osztályát a folyó tanévben bevégezték, az 1901. év július 15 én ötéves találkozóra gyűlnek össze Pécsen a Mária utcai községi polgári leány-

kor akármikor, csak most ne: s végül a fűtő, meg a kecsitologató urak is máskorra ha-lasztathatták volna jártosságuk kipróbálását, a gépkeselői szakvizgára óhajtván jelentkezni, csak most ne blamálták volna a gőzsiklót az egész világ hírlapírói előtt. De az is igaz, hogy kaptak aztán olyan bizonyítványt, a mely sok bajt fog nekik még okozni.

As országgyűlésen a választások tiszta-ságát „biztosító“ kuriai bíráskodási törvény-javaslat járta e héten; hanem hát a képviselők nem igen érdeklődnek ez iránt, hiszen úgy se sok hasznát veszik neki az alatt a rövid idő alatt, míg a jelen ülészak tart. Tart ez pedig — a legújabb kürtölések sze-rint — a jövő őszig, a mikor harcba megy Magyarország összes választópolgára — már a kik majd ki nem maradnak a választási lajstromból — a képviselőjelöltje mellett.

Gyanítja e válságos időpont elérését jó Vajay István is, a ki „Ezredéves em-lék“-ben örökitette meg választói névsorát. Ezek a választók egykor függetlenségi kép-viselőt választottak ám Vajay ő tisztelendő-ségében; de hogy most néppárti korifeust küldenének fel a személyében az országgyű-lésre, az legalább is kétséges.

As már azonban nem kétséges, hogy a fumei diákok jól érezték magukat Pécsen, a Mecsek-alján. A hét utolsó napján jöttek hozzánk, egy kis élénkséget hozva az uborka-szezanos idénybe. Az Adria partjáról érkező fiatal vendégek bejárták az összes nevezetes

segeit a városnak; voltak a gyárakban és ipartelepeken; a Tettyén és a Mecseken s oly jól eltöltötték az időt, hogy szinte észre se vették, mikor már indulniok kellett a Fiumára városa felé, hol a tenger zugását hallgatva bizonyára gyakran visszagondolnak Pécsre és a pécsi jó vendéglátásra.

Csendes is volt nálunk a hét különben. Csak az iskolákban járta nagy élénkség; mert hát javában folytak a vizsgálatok, a mi szörnyű nehéz helyzet ugyan, de tekintve, hogy utána két havi nagy vakáció jön, még sincs minden öröm nélkül. Azoknak pedig, kik kikerülnek az iskolákból, az érett fiatal embereknek, nem volt szebb hét az életükben, mint ez a mostani, a mikor kezükbe kapták azt a darab papírost, a melyért tízenkétéven keresztül fáradtak s a melyen tudós professor urak igazolják, hogy a vizs-gálat kérdéseire a vizsgázó megfelelően „öt érettnék nyilánítjuk.“ A főreáliskola és a középkereskedelmi iskola hallgatói azok a szerencsések, a kikre e héten rámondták az „érett“ jelszót s nekik jó már, nem „drukkolnak“ többé: s óhajtják a főgimnázium hall-gatói, kik még csak a jövő héten jutnak az érettségi elé. Node az a hét is majd elmulik s ő nekik sem kell tovább drukkolniok. S vakációzik boldog és boldogtalan, — csak a szegény krónikásnak kell megírni akkor is a heti krónikát.

Kövágó Örs.

iskolában. A végzett növendékek erre nézve kötelező nyilatkozatot állítanak ki, mely szerint megfogadják, hogy 1901. év július 15-én délután 2 órakor Pécsen a jelzett helyen ötéves találkozóra gyűlnek össze. A polgári leányiskolában különben ma fejeződtek be az évvizsgálatok s a tanév ünnepies bezárása f. hó 23-án (kedden) délelőtt 9 órakor lesz.

— **(A Pécsi Dalárda)** folyó hó 27-én (szombaton) tartja a Schwarz-féle „Vigadó” termeiben, táncsal egybekötött alapszabályszerű dalestélyét. Műsor: 1. Honfidal Huber Károlytól. 2. Tavasz, Wilhelm K.-tól. 3. Árvalányhaj gr. Festetich Leótól. 4. Hajósdal, Ekkert K.tól. 5. A „Pécsi Dalárda” indulója Wachauer Károlytól. Figyelmezteti az egyesület tagjait, hogy alapszabályai értelmében ezen estélyen csak a szorosán vett családtagok vehetnek részt. — Kéri igazolás végett a „fölvételi jegy”-et, vagy az utolsó „nyugtatóvány”-t elhozni, mi kívánatra előmutatandó. Minthogy az alapszabályszerű dalestélyen csak egyesületi tagok vehetnek részt, fölkéri az egyesület mindazokat, kik ezen estélyen részt kívánnak venni, hogy fölvétel végett az elnökségnél, vagy bármelyik egyesületi tagnál jelentkezni sziveskedjenek. — Érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy e dalestélyt a választmány első ízben a Nemzeti Kaszinó palotájában szándékozott megtartani s e végett lépéseket is tett a Kaszinó választmányánál. A kaszinói választmány a termek átengedése miatt ülést tartott, a melyen két szótöbbséggel átengedték azokat a dalestély céljaira. Azonban a dalárda elnöke, Aidingger János, a választmányi ülésen elhangzott beszédekben, személye ellen nem jóindulatot láthatott, mert kivitte azt, hogy az átengedett termekre a dalárda nem reflektált. Ezt az érzékenykedést mi helyénvalónak nem tartjuk, mert végre is a kaszinó termeit átengedte ép úgy díj mellett, mint a „Vigadó”-t szokás s személyes természetű dolgokat egy egész egyesületnek nem tanácsos elhelyezni.

— **(A központi temető)** ügyében egy lépéssel megint tovább haladtunk, a mennyiben a kereskedelmi miniszter ma érkezett leiratában tudatja, hogy előbb a közgyűlésnek kell e dologban határozni és csak azután következik a kormány jóváhagyása. Tudvalevőleg az új központi temető, a sáttortábor tájékán tervezetik és már a jövő közgyűlés fog a kérdés beható tárgyalásával foglalkozni.

— **(Hazafias iskolaszékek.)** Az ezredéves ünnep alkalmából a tolnavármegyei német iskolaszékek sorban hozzák azt a hazafias határozatot, hogy jövőre iskoláikban csupán magyarul tanítanak. Most ujabbán a nagymányoki és a belaci iskolaszékek jelentették be a tanfelügyelőség útján a megye közigazgatási bizottságának, hogy Magyarország ezredéves fennállásának emlékére a jövő tanévtől kezdve kizárólag magyar nyelven tanítanak.

— **(Halálozás.)** Özv. Réder Károlyné szül. Witt Borbála ma reggel, életének hetvennegyedik évében a harkányi fürdőben meghalt. Temetése Mohácson holnap (vasárnap) délután 5 órakor lesz.

— **(Sötét bűn.)** Sötét bűn gyanúja nehezedik arra a cselédleányra, kit tegnap betegen szállított be rendőrségünk a városi kórházba. A régi történet esett meg ezzel is; tetszett neki a könnyelmű, ledér élet s mikor a következményét érezte, szabadulni

akart tőle, lopva, utokban, hogy szegényét senki meg ne tudja s ne legyen nyakán a könnyelmű élet következtében majdan születendő gyermeke. És mert manapság könnyen lehet már tenni az effélékről, ő is tett róla s tegnap idő előtt lepték meg a szülési fájdalmak s egy fejletlen magzatot szült. Ő ugyan azt állítja, hogy mit sem ivott s teljesen ártatlan a magzat idő előtti születésében, de sok olyan gyanúok merült fel, miért a rendőrségnek kellett a kezébe vennie az ügyet s a vizsgálatot meg is indították a sötét bűn megvilágítása érdekében.

— **(Gyilkos vasút.)** Az üszöghi vasutvonalon ma reggel szerencsétlenség történt, mely a következő gyors lefolyású volt. Épen az új sörgyár felé közeledett robogva a vonat, mikor a sineken minden aggodalom nélkül pihent a szerencsétlenség áldozata. Ő sem vette észre a vonatot; a mozdonyvezető sem őt s még egy pillanat s a robogó vonat kerekei alá került az áldozat, melyek darabokra zúzták a testét s vére befecskendezte a sineket. A gyilkos vonat tovább robogott a sineken pedig ott maradt — egy veréb összeroncolt teteme.

— **(Szakértői szemle.)** A Cséby-féle ház helyére tudvalevőleg a pécsi takarékpénztár gyönyörű palotát tervez és a szép homlokzathoz nagyban hozzájárulna, ha a zirciek épülete előtt elvonuló terasz eltávolíttatnék. Persze, ebbe a rendház csak úgy hajlandó beleegyezni, ha beható szakértői vizsgálat alapján konstatáltatik, hogy a terasz elhordása nem betolyásolja az épület biztonságát. Ez a szakértői bizottság már össze lett állítva és pedig a kultuszminiszter részéről Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, a rend képviselőjében Buday László főmérnök, a takarékpénztár részéről Piacsek Gyula és a város részéről Rauch János főmérnök személyében, akik a közeli napokban fognak határozni, illetve fogják meghozni szakértői véleményüket.

— **(A plébános tajtékipái.)** Kulcsár János garéi plébánosnak még 1892-ben három tajtékipáját ismeretlen tettes ellopta. Az első tajtékipa, ezüst fedéllel, mintegy 15 frtot érhetett; ez a plébánosi irodából egy szép napon szőrin-szálán úgy eltűnt, hogy többé sohasem szivhatott belőle jófajta szüzdohányt utána sóhajtozó gazdája. A második pipa 17 frt értéket képviselt; ezt egy kóbor cigányasszony akarta elemelni, azonban a lopáson rajtakapták. A harmadik már egész kis tőkét, hetven forintot ért. Ez is eltűnt egy szép napon s gazdája nem is látta viszont, csak a napokban. Cika István tésefai lakosnál ismerte fel Siklóson s ekkor nyomban jelentést tett a vasszlói csendőrségnek az esetről. Az elveszett tajtékipa után tehát most, négy év múlva megindult a nyomozás. Cika István kihallgatván, előadta, hogy ő 1894. évi szeptemberben vette a pipát Androvics József piskói lakos vályogvető cigánytól. Androvics József kihallgatásakor pedig azt vallotta, hogy tőle 1894-ben Petrovics Sándor gyűdi cigány vett egy lovat 27 forintért; azonban nem lévén több pénze 21 frt 50 krnál, a tajtékipát nála hagyta zálogban. Ő várt egy darabig, hogy majd meghozza tartozását, de mikor felé se nézett, eladta a pipát Cikanak. E szerint most már Petrovics Sándoron lett volna a kihallgatás sora. Igen ám, de ő szegény feje a pécsi királyi ügyészség börtönében 1894. év végén meghalt; feleségét pedig egy gyűdi vásáron rá nemsokára úgy megrugta a ló, hogy nemsokára elköltözött

az árnyékvilágból. A csendőrség az ekkép megállapított vizsgálati eredményt jegyzőkönyvbe vette s ebben elaluvék a plébános tajtékipáinak históriája is.

— **(Őrült a piacon.)** A ma reggeli piacra egy magát Weil Ádámnak nevező székfőnök pár székkel vitt ki árulni. Mikor a helypénzszedő kérte tőle a helypénzt, a székes felpattant, hogy ő nem fizeti, mert neki senki se parancsol, csak az Isten. A helypénzszedő erre rendőrt ment, de mire visszatért, a székaruló nem volt sehol. Ugy tiz óra felé azonban megint ott volt s megint nem fizetett helypénzt. Mikor egy rendőr felhívta, hogy menjen be vele a rendőrségre, nem ment, hanem e helyett nekirohant a rendőrnek, fojtogatni akarta s melléről a számot jelszó táblát letépte. Ekkor más két rendőr ment társuk segítségére, a kik elől a dühöngő ember megszabadult s a kik a piacon és a Mária-utcán keresztül üldözték, míg a Mór-utcában el tudták fogni. Valóságos harcot folytatott a dühöngő a rendőrök ellen s a három rendőr alaposan elfáradt, mire fel tudták a rendőrségre vinni. Ott elmondta, hogy tudta ő, hogy a dolog vége es lesz, mert az Irásban megvagyott írva s Krisztust is megkínosták és keresztrefeszítették az ellenségei. Az ember — úgy látszik — őrült; a vallási rajongás őrültje. Egyelőre orvosi megfigyelés alá helyezték.

— **(Munka-kiállítás.)** Igasan meglepő és a rendezeres tanítást feltüntető, isléseken csoportosított kiállítást produkáltak az Ágoston-téri népiskola leány növendékei. Az első osztályuk leginkább fehér harisnyákat, a második osztálybeliek mintasszalagokat, a III. osztálybeliek horgolásokat, a IV. osztálybeliek különféle ruhaneműket, kalotaszegi varrottas mintákat mutattak be. Ez utóbbiak közül különösen kiválik egy szép munkájú ol-tárterítő, Duka Gizella és Koleszarits Mari készítménye, valamint egy diványpárna Németh Irén készítménye. Az V. osztályuk fehérnemű himszékeket, a VI. osztályuk különféle ruhaneműket állítottak ki. Hasonlóképpen igen szépek az ugyanottani fiú osztályok kiállított rajzai, melyek közül leginkább az ornamentális díszítmények válnak ki leginkább, úgy, hogy bármelyik magasabb tanintézet becsületére válnának. A gazdag kiállítást naponta sokan nézik az érdekelt szülők és hisszük, hogy f. hó 28-ig a meddig a kiállítás nyitva marad, még sokan fogják fölkeresni.

— **(Athléták kirándulása.)** A „Pécsi Athletikai Club”, holnap (vasárnap) kedvező idő esetén kirándulást rendez Szigetvárra. Találkozás a Bedő kávéházban; indulás d. u. fél kettőkor.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Galló Sándor gazdalegény a tolnamegyei Bülcske községben tartott bucsun összetalálkozott Sütkey Józseffel, a kivel egy leányt szerettek. A korcsmában Galló Sándor, ki mellett a János bátyja állt, már megüzente a háborút Sütkeynek, aki azonban nem akart visszavonulni. A két Galló most távozott s lesték a hazafelé jövő Sütkeyt, kit két pajtása — tartva a Gallóék támadásától — kísérté háza. Egy bódé előtt történt a támadás Gallóék részéről, mit azonban Sütkeyék derekasan visszavertek s nyomban üzőbe is vették a futó ellenséget. De kelepce volt az egész. A Galló gyerekek értesítették apjukat, ki a háza elé érő üldözőkre rohant még egy sógorával. Sütkey most előre futott, a két pajtás pedig sarkon fordult s visszafelé menekült. Sütkeyt itt elhagyta szerencséje. Pár lépésnyi futás után a Gallóék egyike egy jól irányított ütessel lábáról leütötte, mire a Galló fiúk késekkel, vasvillával, nekiestek s vagy

14 sebet ejtettek rajta, azonfelül néhány ütést sem sajnáltak tőle. Sütkey élet és halál között lebeg. A csendőrök Gallókat letartóztatták s a dunaföldvári járásbírósa börtönébe kísérték.

— **(A kéregető.)** Ebben a nyári melegben nem valami jó sorsa van annak, kinek egyetlen krajcárért gyakorta egész sor ház kapujában be kell kopogtatnia. De csak annak, ki ép testtel üzi ezt a mesterséget; a nyomorúság jobban szánalomra indít. Elég jó keresete lehetett hát ama kéregetőnek is, mivel most a rendőrségnek baja van. Mert ha valaki süket is, néma is, meg megszűföldről jött is, mégis csak megezánya sok ember. De ha valaki bejelentés nélkül, csak úgy inkognitó vendégszerepelget, élve az irtalmas szívek adományából, arra egyszer mind a rendőrség figyelme is kiterjed s ő vessi a kezei alá. Így történt emberünkkel is, ki azonban nem ijedt meg, hanem előmutatta igazolványát, melyek Novák József névre szólnak, kiálitva a nagyszabeni alispáni hivataltól s azt állította, hogy a váci siketnéma intézetből ezélt 9 évvel bocsájtották el. De kifogtak rajta. Távirati uton megkeresték a nagyszabeni alispánt s onnan az a felelet jött, hogy bizony erre a névre nem állítottak ki semmiféle igazolványt. Az ezen részről sarokba szorított ipse most meg már azt nyilvánította, hogy ha be kell ismerni, — beismeri — hogy csakugyan nem az övéi azok, hanem egy hajdani vándortársától kapta őket. Ahhoz, hogy Vácott a fentebbi időkben volt, még mindig ragaszkodik, hacsak majd az onnan is megérkezendő felelet szintén rá nem süti, hogy — szélhámos. Mert bizony kételkedni lehet ugyan, hogy valóban siketnéma-e, mint az ő becületességén és jámborságán. Legbiztosabban valami jó szimuláló képesség szorult belé.

— **(Összeesett a város háza kapujában)** Varga Jusztí nevű cselédleány tegnap délután 5 órakor. A leányt szolgálatadója egy kereskedésbe küldte bevásárlás végett, azonban az uton, épen a város háza előtt hirtelen rosszul lett, szédülés fogta el s csak épen annyi ereje volt, hogy a város háza kapuja alá besüssen, mikor egyszerre összeesett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a homlokát betörte s egész arcát egyszerre elborította a vér. Természetesen rögtön felszedték a kövezetről, bevitték a rendőrségre, hol aztán dr. Tolnai fejsebét első kötéssel ellátta s az alélt leányt magához térítette. Minthogy azonban a szerencsétlen nagyfokú gyengeség vett erőt s fejsebe is elég súlyos, feltették egy gyalogkocsira és ápolás végett beállították a városi kórházba.

— **(Az asszony panassa.)** Egy kackiás menyecske jelent meg ma délelőtt a rendőrségen és segedelmet kért. Segedelmet az ura ellen, a kitől elválva él ugyan, de az ember mégis azt hiszi, hogy még mindig összessidhatja, megverheti, a mikor akarja. Így tett ma reggel is s elmenvén az asszony lakására, ott rátámadt, lehordta mindennek, csak jónek nem és meg is veri, ha a többi lakó közebe nem lép s az asszony a rendőrségre nem siet segítségért. Az asszony panaszára egy rendőr ki is ment a helyszínére és a verekedő exférjet csakugyan ott találta a volt felesége lakása küszöbén, mély álomba merülve. Alig tudta felrázni s ekkor kitünt, hogy férjemuram erősen becsodott a pálinkából s ily állapotban jutott észébe, hogy volt feleségét összessidja és meg akarja verni. Egyelőre bevitték a kóterba s ügyét átteszik a bírósághoz, a hol majd védekezhetik azzal, részeg volt s nem tudta, mit cselekszik.

— **(Julis néni regénye.)** Valahonnan Csehországból származott be hozzánk az az öreg asszony, kit a Gáspár-környéken mindenki csak Julis néni néven ismert. Itt aztán zöldségárusalásból hosszú évtizedeken ke-

reztül annyira vitte, hogy pár száz forint megtakarított pénzecskéje volt. Ezért halála napjáig eltartották volna öregsége napjaiban jószívű emberek; de ő tavaly hatvanéves szívevel beleszeretett egy fiatal munkásba s azt magához vevén, tartotta pénzzel, míg ki nem fogyott a megspórolt kis tőkéből. A legény most, mikor látta, hogy az öreg asszonynak nincs több pénze, sőt betegeskedni is kezd, a napokban csak felszedte a sátorfáját s még Pécsre is elhagyta, hogy Julis néni rá ne találjon. Az öreg asszony pedig egyedül, beteg és pénz nélkül maradt s végre is már annyira elfogta az elkeseredés, hogy meg akarta magát ölni. De tettét még idejekorán észrevették, rendőrök hívták s azok beszállították ápolás végett a kórházba. Ott a kórház vaságyán végződik majd be Julis néni regénye.

— **(Tüszoltó-mulatság.)** A baranya szentdienesi tüszoltó-testület, felszerelési alapja javára, f. hó 21 én, vagyis holnap (va-árnap) a községi kisligetben táncmulatságot rendez. E tüszoltótestület egyike a megyénkben örvendetes számban keletkező újabb községi tüszoltótestületeknek s tagjait csak erkölcsi elismerés illeti meg azért a buzgóságért, hogy községük tűzbiztonsága szempontjából testületté egyesülve, esetleges tűzveszedelmek esetére gyors és hathatós segítséget óhajtanak nyújtani azzal is, hogy tüszoltófelszerelésüket kellőleg kiegészítik. E célra rendezik a holnapi táncmulatságot is, mely hogy anyagilag is szépen sikerüljön, a derék tüszoltók már egyesületük fontosságánál fogva is megérdemlik.

— **(Végzetes berugás.)** Egy eddig még ismeretlen embert találtak a reggeli órákban eszméletlen állapotban a pálya utcából vezető kis, elhagyott szűk utcában. Az ember egy sarki kőrákás mellett elterülve feküdt s fejéből szivarogva jött a vér. Ugy látszik, valahonnan részeg állapotban került az utcára s botorkálva haladván ott, a kőrákásban felbukott s egyrészt az esés következtében történt sebesülés, de másrészt a mérték nélkül beszédett szesz hatása alatt is, eszméletlenül maradt a földön, míg csak rá nem találtak. Természetesen bevitték a kórházba, a hol ápolás alá vették; de mert tőkrészeg volt, még mindaddig nem tért magához s így nevét sem tudhatták meg. A végzetes berugás következményeképp bizonyára kell egy darabig az ágyat nyomnia, míg újra lábra állhat.

— **(Suhancok az árokban.)** Két némettűrghi gyerek tegnap este bejött Pécsre s itt összejárva a kocsmákat, meglehetősen céltalan járással indult éjféli felé haza. Utjukat azonban egy országúti árok megszegte s a két részeg suhanc beleesett s ott is maradt. Annyira erőt vett rajtuk a bor, hogy az árok-ból nem tudtak kijönni s így mit volt mit tenniük, minthogy szépen lefeküdtek annak fenekén s úgy elaludtak, mint a bunda. Ugy találtak reggel rájuk a járó-kelők s ezek verték fel őket álmukból, mikor aztán a két suhanc valahogy nagy nehezen talpra állt s először is a zsebet kezdte tapogatni. Ott azonban egyik sem találta a pénzes tárcáját, melyben állításuk szerint legalább egy-egy forint aprópénz volt s ilyképp a rendőrségre siettek panaszra, hogy valaki kizsebelte őket. De hogy ki, az bajosan lesz kinyomozva egyhamar.

— **(A „Dombóvári Takarékpénztár részvénytársaság.”)** Az iparos tanoncok nevelése iránt több ízben tanúsított részvétét újabban az által mutatta ki, hogy az iparos iskolai tanítók számára — az eszedéves kiállítás megtekintésére szükséges kiadások részbeni fedezésére — egyenkint 20—20 frtot adományozott, hogy az iparos iskolai tanítók megtekintvén a kiállítást, az ott szerzett tapasztalataikat és ismereteiket az iparos tanoncok oktatásánál értekesítsék.

— **(Dinamitos tolvaj.)** Tegnap lapunkban megirtuk, hogy a rendőrség egy tolvajt fogott el, éppen a lopáson érven. Az elfogott tolvaj Ritter Miklósnak nevezi magát s illetőségi helye ismeretlen. Annál inkább ismert azonban a neve a rendőrség előtt, mert benne egy a vagyonsbiztonságra nézve veszedelmes csavargót kerített kézre szerencséskezű rendőrségünk. Az elfogott tolvaj lelkiismeretét több rendbeli lopás és betörés terheli, melyekért körözttették is országosan. Többek közt az sem volt utolsó tette, mikor egy borpincét dinamittal a levegőbe röpített, a miért éppen most folyik ellenében a vizsgálat. A végre kézrekerült gonosztevőt rendőrségünk a mai nap folyamán átszállította megillető helyére, a királyi ügyészség börtönébe.

— **(Próbaéneklések.)** Emster Géza losonci főkantori a helybeli zsinagógában tegnap este 7 órakor és ma d. e. fél 11 órakor próbaénekléseket tartott, melyeket a nagyszámban megjelent hitközségi tagok nagy tetszéssel fogadtak. Legközelebb E t t i n g e r galgóczi kántort fogják meghívni próbaéneklésre, mivel a hitközség 120 tagja kérvényezte, hogy őt is meghaligassák s a még mindig üresedésben lévő hitközségi kántori állás betöltésénél esetleg figyelembe is vegyék.

— **(Csavargók veszedelme.)** Rendőrségünk csak nem hagy békét a csavargóknak. Nappal kifáradva a sok panasz elintézésében, folytonos lótas-futásban, kötelességtudó rendőrségeink még éjjel sem nyugodnak, hanem razziát tartanak kéteshírű, foglalkozás nélküli, csavargó egzisztenciákra. E razziákra bizony szükség is van. Mutatja legjobban az, hogy még egy sem maradt eredménytelen; s mindig jutott utánuk 10—10 új lakó a rendőrségi börtönbe. Az éjjel is ilyen razziát tartott a rendőrség, mely alkalommal ismét nyolc hely és foglalkozás nélküli egyént tartóztatott le, a kik természetesen nem használnak, sőt veszélyére vannak a köz- és vagyonsbiztonságnak. A letartóztatott csavargók egyelőre a kóterbe kerültek s ha illetőségi helyük meg lesz állapítva, haza fognak toloncoltatni.

— **(Éjjeli pillangók a börtönben.)** Lapunkban már párszor felemlítettünk az éjjeli pillangók erkölctelen úszérései, szemtelenséggel határos esti sétája miatt s most csak elismeréssel kell adoznunk rendőrségünknek, hogy a kéteshírű hölgyekre is rávetette a szemét s tegnap este is többeket letartóztatott és az utcáról a rendőrség börtönébe kísért. Ezek a minden női szeméremből kivethőzt páriák, természetesen, mind idegen, s a legtöbbnyire bizonytalan illetőségűek s a legtöbb közülük eddig tisztességes foglalkozás ügye alatt úzte az erkölctelenséget. Most a rendőrségi börtönben lakat alatt, a legjobb helyükön vannak, szám szerint mintegy tizenketten, s rövid uton haza fognak illetőségi helyükre, kényszerutlevél mellett, zsuppeltatni.

— **(A rendőrség figyelme.)** Nem szoktunk ugyan a bizonyos vesszőn lovagolni, hogy ha valami hiányt vagy javítani valót észreveszünk, azonnal a rendőrséget vegyük elő s rájuk citáljuk: miért nincs ez úgy? miért van az így? Tudjuk ugyanis, hogy rendőrségünk csekély létszámához képest csaknem emberfeletti munkát végez, s a meddig csak figyelme és ereje terjedhet, ott igyekszik a hiányt pótolni, a javítani valót pedig kijavítani. A jelen esetben is csak azért ajánljuk a rendőrség figyelmebe a Rudolfinum előtti csatornát körülvérvő korlát egy részének rosszant voltát, mert az oly állapotban az éjjeli járókelők közbiztonságára veszedelmes s az olyan nagyforgalmu helyen, mint az az utca is, könnyen szerencsétlenség származhatik abból, ha a korhadat korlát rész tovább is olyan állapotban marad ott. Mert bizony igen könny-

nyen neki megy éjnek éjszakáján az ember a az egy recscsenéssel engedvén előtte, bele-suhanhat az illető a csatornába, vagy egyéb előre nem látható balesetnek lehet az okozója. Minden esetre intézkedést, a korhadt korlát kijavítását kérjük, mert az oly állapotban azon az igen járt helyen közveszélyes.

— (A „Nádor szálloda“) kerthe-lyisége egyike a legszebb kerthelyiségünknek a belvárosban, melyet valóban csinosan rendezett be Skrobay István derék vendég-lőstünk. A közönség kellemes szórakozást talál az esti órákban ezen herthelyiségben, hol minden csütörtökön és vasárnap este Rác Gusztó zene-estélyt tart.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Junius hó 20-án. —

Buza készáru	6.80—6.90
„ tavaszra	6.72—6.74
„ őszre	6.94—6.95
Róza	6.30—6.35
Árpa	—
Kukorica	3.88—3.89
Zab	6.05—6.35
Káp. repce	—
Magy. aranyjárdék	122.15
„ koronajárdék	98.75
Regalé-kőtvény	100.30
Magy. nyeresémsoraj	151.50
Tiszaszabályozási kölcs.	140.—
Oszt. papírjárdék	161.—
„ aranyjárdék	122.25
„ koronajárdék	101.—
1864-iki sorsjegy	194.—
Magy. vörös ker. sorsj.	8.—
Osz. rák „ „ „	7.50
Olasz „ „ „	11.50
Bazilika-sorsjegy	6.50
Jósziv-sorsjegy	3.10
Német márka	8.75
100 frank (francia)	—
100 lira (olasz)	44.05
10 font sterling (angol)	120.10

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIV-ik évfolyamának harmadik negyedére.

Midőn köszönetet mondanánk olvasóinknak, kik a „Pécsi Figyelő“-t, különösen az utóbbi időkben hasonlíthatlanul fölkarolták, egyben nem mulasztjuk el az évnegyed közeledte alkalmából előfizetéseik megújítására fölkeríteni.

Előfizetőink szaporodása lehetővé tette, hogy a „Pécsi Figyelő“ immár meg-nagyobbodott terjedelemben jelenjen meg és nyujtsa mindazt, a mi az olvasó közönség igényeit kielégíti.

A „Pécsi Figyelő“ dolgozótársai hivatásos ujságírók, nem állanak semmiféle hivatali kötelekben, megírják napról-napra az események sorozatát, az iránycikkeket és teszik ezt annak az elvnek a szolgálatában, mely a „Pécsi Figyelő“ multját és politikai programját képesi egyszerűsre, mely nem más, mint a függetlenségi törekvéseknek folytonos ébrentartása.

Ezeknek a törekvéseknek zászlótartója közel negyedszázada a „Pécsi Figyelő“, melynek főerősségét képezte a multban, valamint képezni fogja a jövőben is, az igazságnak pártatlan kimondása.

Vezércikkeink mindig aktuális eszméket ölelnek fel és már előre tájékoznak a közönséget a politika és társadalmi élet ugynevezett szálló ígéről.

Tárca rovatunkban főszólyt helyezünk azok irodalmi színvonalára és legszivesebben saját nevelésű gárdánk dolgozatait mutatjuk be.

Közgyűlési tudósításainkat a hűség és megbízhatóság jellemzi, a miben nagyban segítségünkre van gyorsíró munkatársunk.

Naponkint adunk egy-egy humoros karcolatot, vagy politikai verset és hetenkint a már szinte közkedveltségnek örvendő heti krónikát, mely a gúny fegyverével ostromozza az apróbb félzségségeket és irtja a gyomot.

Hirrovatunk napról-napra élénkebb és változatosabb és oly terjedelmes, hogy vidéki lapok alig versenyezhetnek velünk e téren, a mit belső dolgozótársaink busgalma mellett nagyszámú külső dolgozótársainknak és vidéki levelezőinknek tudhatunk be.

Ezenkívül a közgazdaság, tanügy, törvényszék, irodalom és művészet külön rovatai teszik érdekessé a „Pécsi Figyelő“-t, a mit országgyűlési és távirati tudósításaink csak

Kezénél fogva vonta a legkevésbé sem ellenkező ifjut a lugaiba, hol virágait összeszedés megindultak az ösvényen. Mindenről igyekezett beszélni a leány, hogy ifju homlokáról a felhőt elüsse és ez sikerült is neki s midőn az ösvény melletti virágokért le-lehajolva, társa örvendő késséggel mindig megelőzte s mosolyogva adta át neki a leszakított virágokat. Élénk beszélgetésben közeledtek a fejedelem lakásához is, Zeuzsi mindenféléről tudott beszélni s nem látták, mily tekintettel követi őket az egyik ház egyetlen ablakából egy nő, arcában vágy és harag, féltékenység és diadalmi öröm.

E nő a szép Eszterházy né volt.

VII.

SZENVEDÉLY ÉS LEMONDÁS.

„Mennél inkább legyen valami megtiltva,
Légyen is előttünk erősen elszárv,
Ámbár oda jutni kellessék fáradva,
Annál inkább birni azz, várjuk s óhajtv.“

Mikes.

Sötét felhők tornyosultak a bujdosók derült egén; meglátogatta őket az a vendég, ki előtt minden küszöb váva, kit senki sem fogad szeretettel, kitől mindenki borzadva fél és remeg, a ki mégis mindenütt megjelenik előbb vagy utóbb, hogy osztályrészét kivegye;

annak fái alá sietett. Süvegét levette fejről s fűrtjeit átengedte a szellő szeszélyeinek; kezeit mellén összekulcsolá s imádkozott.

— Véget ért tehát már kínos életed, oh te szent nő; ki szivem oltárát titkolád. Véget, mert hiszen minden mulandó e világon . . . ; Vajjon ér-e még ma több csapás? Az édes anyai szeretetről le kell mondanom, a nő pedig, kit tisztelve imádtam, nincs többé? És mégis, mintha nem volna még betetésve a sora mértéke, szivem oly félénk, oly nyugtalan . . . Eh, félre vak kétségbeesés, gyáva csüggedés; mi lenne a kebelből, ha már most uralkodnátok felette? Majd eljön még a ti időtök is, de addig — addig nem szabad tévesztem szemem elől a hivatást, melyre felkenettem. Némuljon el most minden érzélem; ne mosolyogj felém oly csábítóan, te bűbajos asszony, ne nézz reám oly szendességgel, ifju leányka . . . az én szivem már nem enyém.

Mig az ifju ily gondolatokba mélyedve bolyongott a sűrűben, futva fájdalomtól, de nem menekülhetve tőle, mint a gím, mely a halálos lövést tagjaiban hordozza, addig közel hozzá, egy kis jázminlugas árnyékában egy szende leányka ült, élében illatos virágokkal, melyeket csokorba kötöztetett. A kis Susanne volt, kit már egyszer Bercsényiék társaságában láttunk. Lepjük meg őt ama eszesszerű kis pillangó képében, mely vállaira körül repes. A leány arcán nem honol ugyan csábító báj, de a kis pir, mely előmlik rajta, mindenkor biztosítja kellemét; termete karcsu s alakjának szabályos körvonalait egyszerű öltözéke is megkapóan tünteti fel. Valóban ő a szendesség mintája volt s megörökítése méltó lett volna Tizián ecsetéhez s Canova

fokosnak. Kipróbált fővárosi tudósaink gondoskodik róla, hogy a mi közönségünk a legfrissebb híreket a „Pécsi Figyelő“ből előbb tudja meg, mint a fővárosi lapokból.

Ezenkívül naponként négy oldal regény szöveget adunk lapunkhoz, melyek összegyűjtve csinos kis kötetet képeznek, és pedig évenként 4—5 öst.

Heti kiadásunkat továbbra is fentartjuk a szerényebb anyagi viszonyok közt levő olvasóink részére.

Teljes bizalommal fordulunk tehát a közönséghez és kérjük az előfizetéseknél előbb való megújítására, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon elő.

A „Pécsi Figyelő“ előfizetési ára marad a régi. A napilapnak, mely ünnepek- és vasárnapok kivételével naponta az esti órákban jelenik meg Pécsen, előfizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr., egy hónapra csak 85 kr.; a heti kiadásé fél évre 1 frt 50 kr., negyed évre 75 kr.

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztője és kiadóhivatala

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslatot harmadszori felolvasásban is elfogadták.

A pénzügyminiszter jelentését a valuta rendezéshez szükséges aranybeszerzésről, tudomásul vették.

A cukor-premiumokról, illetve ezek emeléséről szóló javaslatot Láng Lajos előadó elfogadásra ajánlja.

Molnár József, Kossuth Ferenc, Helfly Ignác és Károlyi Sándor gróf egymásután szólaltak föl a javaslat ellen, melyben a magyar cukorfogyasztó közönség megkárosítását látják. Természetesen egyikök sem fogadja el a javaslatot.

Bernáth Dezső határozati javaslatot nyújtott be, mely szerint a kormány utasítsa a gyárosok cukor kartelljeinek megakadályozására, valamint arra, hogy azoktól a gyárosoktól, a kik a cukor árakat mesterségesen fölemelik, vagy lenyomják, a termelési engedélyt megvonja.

Lukács László pénzügyminiszter iparkodott bizonyítani, hogy a javaslat nem osztrák érdekeket szolgál és ha meg nem szavazzák, hát nagy kárunk és hátrányunk származik belőle.

Horánszky Nándor sorra döntögette a miniszter érveit és bebizonyította, hogy nagyon is rossz ügyet védelmez a miniszter, mely különben is az ország lakosságának újabb megsarcolására van kihelyezve.

A tárgyalást a hétfői ülésben folytatják.

Ezután Meszlény Lajos interpellálta a belügyminisztert Luegernek hirhadt magyarfaló kifakadásai iránt, kérte egyben az izgatott ügynököknek eltoloncoltatását.

Szilágyi Dezső elnök kétszer is közbeszólt, figyelmeztetvén az interpelláló képviselőt, hogy Lueger nevét ne említse és mérsékelje magát.

TÁVIRATOK.

— **A király utasása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége, valamint az egész udvar, holnap reggel elutazik Budapestre.

— **Lövöldöző katona.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brüsszelben tegnap este egy ittas katona lövöldözni kezdett a kaszárnyában. Társai az ablakon át menekültek előle. Egy rendőrhivatalnok megöletett, egy másik pedig vállán sebesült meg. Egy altiszt kezébe kapott golyót. Nagy nehezen sikerült megfékezni a dühöngőt, és biztos helyre zárni. A teljesen berugott katona valami 50 lövést tett.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1896. évi június 20. napján tartott hetiváráján

Az árak métermázsánként számlítatnak.

Buza 6.—6.20; kétszeres 5.20.—5.30; roza 5.—5.10; árpa 4.—4.10; zab 5.70—5.80; búzáköny — —; kukorica 4.—4.10; szén 1.80—1.50; szalma 80.—.

Kínálat: gyenge, mintegy 270 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

márványához. És még talált volna-e rajta valaki büszkeséget, dőlyföt, nagyravágyást? Hogy is férközhetek volna keblébe a lét e kigyói, melyek behalózzák a tiszta ártatlanságot, mikor élte minden napján érezte a nyomasztó bájokat? Apja Bercsényi gróf vadászta volt a életét is hűsége miatt veszté el, öntestével fogva fel egy orvtámadás alkalmával egy ura ellen intézett golyót; így hálálta meg a gróf kegyét, hogy a jobbágy-ságból felszabadítva környezetébe vette fel őt s képessé tette, hogy családot alapítson, melynek egyetlen tagja egy szőke kis leányka, halála után teljesen árván maradt. De Bercsényi Miklós is érezte a hála érzetét nagy ur létére is s a kis árvát magához fogadta s felnevelte, apát, anyát adva neki az elhaltak helyett. Azóta mindig a család tagjaként élt a gyermekből ifju leánykává serdült Kőszegi Zsuzsi, Bercsényinében áldott szelidségű anyát, férjében gondos apát nyerve.

Most is náluk van gondolatban. Bokrétát köt az erdő illatos virágaiból, nefelejtsből, ibolyából, százszorszépből, kökürccsinből, hogy meglepje vele az otthoniakat.

— Mint megőrül majd szegény, jó asszonyom, ha a szabad természet hirnőkeit viszem beteg ágya elé. Istenem, Istenem, mért nem könyörülsz meg rajta? Mennyit szenved, mennyit tűr; ki tudná mindezt elviselni? És mégis mily szelid, mily engesztelékeny; mint megváltozott az egykori büszke, gőgös asszony. Hiába, így változik minden az életünkben; legjobb tehát, ha mindig Istenben hiszünk és remélünk.

Szemeit az ég felé emelte a fiatal leány s egy kérés sóhaj lebbent el ajakáról. A mint ismét virá-

gaira, s onnan a fák alá tekintett, egy alakon akadtak meg szemei, ki csaknem eszméletlenül, célját vesztve, bolyongott a bokrok között, miközben ajkai sutogtak lázas izgalommal. A leányka egy pillanatig reá tekintett merően, azután eldobva virágait, kilépett a lugasból ajkán egy sikolytást fojtva el; az alak éppen feléje közeledett.

— Mikes, kegyelmed az? Mi baja az Istenért?

Mint az égi hang hallatára, oly üdvözült mosollyal emelte fel tekintetét az alak; de midőn a rémült leánykán megakadtak szemei, vonásvi elsimultak s kezét mély sóhaj között húzta végig homlokán.

— Szóljon, mi lelte, Mikes?

És a leány megragadta az ifju kezét, ki mintegy nehéz álomból magához térve, megszólal:

— Semmi, Susanne, semmi.

— Ah, ne tagadja; vagy mért lenne ily levert? Ha egy kis baráti érzelmet táplál irányomban, szóljon, csak annyit, mennyivel megnyugtathat.

— Susanne, nem érdemlem meg szemrehányását; azt hiszem, mindenkit úgy fog sujtani, mint engemet a gyászhir — —

— Gyászhir?!

— Igen, az. Fejedelemasszonyunk meghalt.

— Bocsásson meg, hogy kiméretlen voltam. Óh, igen nagy fájdalom lehet, elveszteni azt, kit Isten ember előtt mienknek mondhatunk s kit tisztelni, szeretni, becsülni tanultunk. Bár én is ismertem volna őt, a kedves nőt! De jöjjön, nem hagyom magára, nehogy megint visszaessék busongásába. Menjünk haza.

Hirdetések.

588. szám.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró-
ság 1895. évi 24417. számú végzése következté-
ben, Németh József ügyvéd által képviselt,
őzvegy Németh Kálmáné javára Horváth
Béla és neje ellen 600 frt a jár. erejéig fo-
ganatosított kielégítési végrehajtás útján le-
foglalt és 944 frt 20 kr-ra becsült butorok,
gazdasági felszerelések, lovak, sertések stbből
álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság
9860. 1896. számú végzése folytán 600 frt
tőkekövetelés, ennek 1895. évi szeptember
hó 1-én napjától járó 6% kamatai és
eddig összesen 52 frt 65 kr-ban bíróság
már megállapított költségek erejéig Pécssett,
Majláth-utca 26. sz. a. leendő eszközlésére
1896. évi június hó 27. napjának délutáni
2 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a
venni szándékozók oly megjegyzéssel bi-
vatnak meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a érte-
lmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet
ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi június hó 4.
napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

**Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.**

**BERGER-féle gyógy-
KÁTRÁNY-SZAPPAN**

orvosi tekintélyek által ajánlva, Európa legtöbb államában nagy
sikerral alkalmaztatik

mindennemű bőrkütegek.

ellen, nevezetesen idült pikkely-sómor, kősz és bőri-
kötések, ugyancsak orr-rezeség, óóvar, fagydag, láb-
feszülés, fej- és szakállkorpa ellen. A Berger-féle
kátrány-szappan tartalmazza a fa-kátrányt 40
% st és minden egyéb, a kereskedelemben előforduló
kátrány-szappanoktól lényegesen különbözik. Csak a
szappanok előállítására határozottan Berger-féle
kátrány-szappan megrendelése a az ismert védjegyre való figyelmes-
tetés közzététel. Idült bőrbetegségekkel sikerral alkalmaztatik a ká-
trány-szappan helyett a

Berger-féle gyógy-kátrány-kőszappan.
A kőszappan csak juonax készíttatik, csak a Berger-féle ká-
trány-kőszappan kérendő; miután a külföldi utazatok hatá-
r-átjárások bisonynak. A gyengébb kátrány-szappan az
arabőr tisztálanságai

ellen, nevezetesen a gyermekeknek valamennyi fejbetegségei ellen által-
múltatlan bőrtisztító moszó és fűdőszappan mindennapi
használatul szolgál a

Berger-féle glicerín-kátrány-szappan
25% glicerín tartalommal és finom illattal.

Az minden fajnak használati utasítással együtt 35 kr.
A többi Berger-féle szappanokból különösen kiemelendők:
Benzoe-szappan a bőr simítására, berax-szappan pattanások
ellen, carbol-szappan a bőr simítására himlőhelyeknél és mint for-
tissított szappan, lehtyél-szappan rheuma és aróvörösség ellen,
szepitő-szappan igen hatásos, Tannin-szappan lábszárdás és
hajkihullás ellen; fog-szappan a legjobb fogtisztító szer. A többi
Berger-féle szappanokat illetőleg utalunk a röpratokra. Csak
Berger-féle szappanokat kell kérni, miután számtalan hatástalan
utazatok vannak. Gyár és főraktár: G. Heil & Comp. Troppau.
Érdemjével kiáltották a nemzetközi gyógyszerkiállításokon Bécsben 1882.

Kapható: minden pécsi és
magyarországi gyógyszer-tár-
ban.

Egyedüli legjobb mosóeszköz a jelen-
korban az ujonnan föltalált (cs. és kir. ki-
zárólagosan szabadalmazott

Mosó gép

finomra csiszolt karrarai márványból, Hla-
vacsek szabadalma, minden eddig létező
hasonnemű készítményt felülmulva, mely a
márvány keménysége és szilárdsága követ-
keztében elpusztíthatatlan, folyton sima és
tisztá marad, a miért is kifogástalanul, gyor-
san és hóféhéren lehet rajta mosni, megkiméli
a ruhát, megtakarítja a szappant és az időt
igy aztán minden létező mosógépet föltulmul
E mellett a szab. márvány mosógépek szer-
föltött jutányosak. Az árak ja következők:

- I. nagyság 25 x 30 cm 2 frt 50 kr.
- II. " 30 x 35 " 3 frt 50 kr.
- III. " 35 x 40 " 4 frt 50 kr.

Kaphatók a pénz előleges beküldése,
vagy utánvétel mellett egyenesen és egyedül
a feltalálónál

A cs. és kir. kizár. szabad.

Hlavacsek-féle vállalatnál

Strakonitz-ban (Csehország.)

Ismételadó kereskedők megfelelő
százalékban részesülnek.

Egy bádogos tanoncz

azonnal felvétetik **Fehérvary Sándor**
bádogos mesternél Pécssett, szigeti-oroszágut
19. sz. Szegény fia, ki iskoláit jól végezte,
előnyben részesül a ingyen ruházattal.

**Urak
figyelmébe!**

Mióta a Zentler-
féle kész ruha-
üzlet Pécssett, király-
utca 1-és szám, Bazár-
épület megnyilt, fölső-
leges ruhát megrendelés
útján készíttetni.

A Zentler-féle
férfi- és gyermek-
ruha-raktárban
rendkívül nagy válass-
tókban kapható leg-
újabb divat szerint ké-
szült mindennemű

nyári öltözetek,
mindenféle

**sport-ruhák, porköpenyek,
gyermekruhák, cosztümek stb.**

Különös nagy raktár kiváló jó mi-
nőségű vizhatlan esőköpenyek-
ben.

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi és gyer-
mekruha gyári raktár

Pécssett, Király utca 1. sz., Bazárépület.

Az árak bámulatos olcsósága felől
csak úgy szereshet bárki is fogalmat,
ha a Zentler-féle ruharaktárt szemé-
lyesen meglátogatja.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.

Ezen hírneves házi- és kórházi készítmény, mert már több mint
25 év óta megválasztott, fájdalomcsillapító, bűzrejtő, szélűrítő, kősz-
nyűd, ecetűd, tegezességűd és megfázásűd és az orvosi által hatá-
sosságokra is mindig gyakraiban rendelők. A valódi Horgony-Pain-Expeller gy-
korta Horgony-Liniment elnevezésűt nem téveszesse, hanem igazi
népszerű házi- és kórházi készítmény, melynek egy literében csak hatvan centiméter
40 kr., 70 kr. és 1 lit. 100 kr. áron megvásárolható minden gyógyszer-
tárban kapható. Utalunk a valódi Horgony-Pain-Expeller készítményre.
A Borsáriás alkalmával igen óvatossággal legyen, mert több kíméletűd
utánzat van forgalomban. El nem akar megvásárolni, az minden egyes
évetet „Horgony” védjegyűvel mint az valódi utánzatot venni.
Richter E. Ad. és társa, ecetűd és kir. udvari orvosi, Budapest (Magyarország).

Gyógyszertár-áthelyezés.

Van szerencsém a n. t. közönségnek szives tudomására adni,
miszeriut

gyógyszertáramat

a ferencziek-temploma mellett lévő Stirling-féle házba helyeztem át.
Pécssett, 1896. június hóban.

Tisztelettel
Göbel Kálmán
gyógyszerész.

Fontos minden kocsí-tulajdonosra!

I. bécs-ujhelyi gyanta- és terpentinolaj-finomító vállalat, kátrány-termékek és zsiradék-árak gyára

Furtenbach Ferenc
Bécs-Ujhelyen.

Bejegyzett

védjegy.

Eddig utol nem ért kenő-képeség.

Új különleges tengely-kenőcs olaj- és félolaj-tengelyek részére.

Fagyás, a tengely áttűzése és lefolyás kizárva.

Nélkülözhetetlen kijárt tengelyek számára.

Előnyös nyílt teherkocsí-tengelyekre nézve is. — Bármilyen kenő-készülékkel is alkalmazható.

Vegyileg megvizsgálva! Gyakorlatilag kipróbálva!

Savmentes. Vizmentes. Gyantamentes.

Szállítás csak eredeti 5 kilés bádög-dobozokban
Egy doboz ára:

Austria-Magyarországban bérmentve minden postaállomásra	2 frt 50 kr.
Bosznia-Hercegovinába bérmentve minden postaállomásra	2 frt 75 kr.
Külföld részére Bécs-Ujhelyről	2 frt 25 kr.

— KONNER —

METROPOLE SZÁLLODA

Budapest, Kerepesi-út 58. sz. alatt

a villamos vasut és a lóvasut, valamint a központi pályaudvar és két színház közvetlen közelében, újonnan berendezett, a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, 120 vendégszobával, felhúzó-gép, villanyvilágítás és gőzfűtés az összes helyiségekben.

Szoba-árak: 2 frttól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, mielőtt is külön felszámítások nem eszközöltetnek.

Jó és olcsó

asztali borok

palacszkokban

Ludwig Károly

pinczejéből kaphatók:

őzv. Reeh Vilmosné urnó,

Molnár János ur

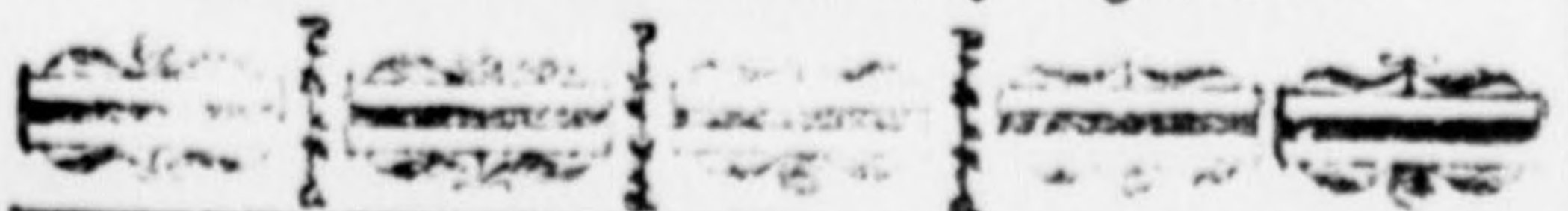
fűszerkereskedéseiben

és

király-utca 39. szám,

siklósi-utca 12. szám

alatti bor elárúsító helyiségekben.

9824. sz.

1896.

HIRDETMÉNY.

Alulírott tanács ezennel közhírré teszi, hogy a városi szegényház tulajdonát képező

• Apáczka-utca 8. számú emeletes ház •

tágas kerttel és udvarral 1896. évi július hó 7-én délelőtt 9 órakor a gazdasági tanácssteremben (Városház, II-ik emelet, 33. ajtó) zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen 15000 frt kikiáltási ár mellett eladatik.

Felhívom tehát venni szándékozók, hogy 1000 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb folyó évi július hó 6-án déli 12 óráig a városi polgármesternél nyújtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

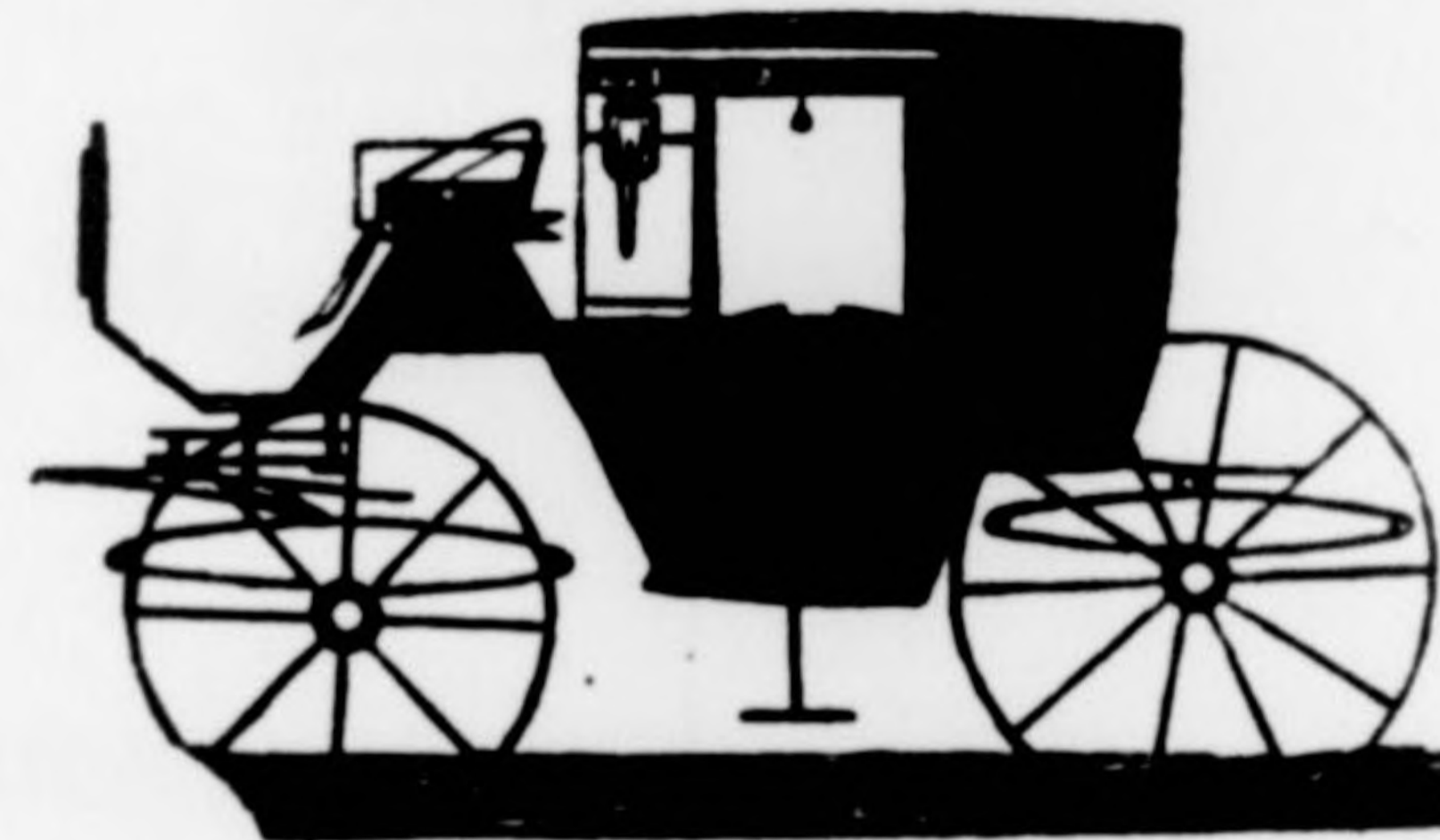
Az árverési feltételek Herbert János gazdasági tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsett, 1896. évi június hó 16-án.

Pécs szab. kir. város
Tanácsa.

Kronászt Antal kocsigyártó Pécsett,

— Siklósi-országut 36. sz. —

Alulírott ajánlja magát bármilyen fajta új kocsik elkészítésére, úgy szintén mindennemű kocsik átalakítására, azok fényezésére és minden e szakmába vágó munkák elkészítésére jóállás mellett a legjutányosabb árért.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség igényeit teljesen kielégítem, miért is kérem a becses pártfogását

kiváló tisztelettel

Kronászt Antal
kocsigyártó.

12.455. szám.

alisp. 1896.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A hird—szászvári törvényhatósági közut Magyar-Egrecyi 1820 folyó méter hosszú szakaszának 22.078 frt 47 krral előirányzott kiépítésére vonatkozó

ut- és műtárgyépítési munkálatok

végrehajtásának biztosítása iránt 1896. évi július hó 8-án délelőtti 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt írásbeli ajánlatok útján versenytárgyalást tartok.

Felhívom vállalkozni óhajtokat, hogy sajátkezűleg aláírt szabályszerű ajánlatukat, melyben az árendedmény, esetleg felülfizetés százalékban számmal és betűvel kiírva kitüntetendő, 5% óvadékképes bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve, a versenytárgyalás kezdetéig Koszits Kamill vármegyei főjegyzőnél (székház, I. emelet) adják be.

A munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária-utca 13. szám) a hivatalos órákban betekintheők.

Pécsett, 1896. évi június hó 18-án.

Szily László

Baranyavármegye alispánja.